सर्गः १० प्रत्यचीष्यपरिच्छेद्यो मच्चादिर्मिहमा तव। आप्त वागनुमानाभ्या साध्यं त्वां प्रति का कथा ॥ २८॥ केवलं सारणेनापि पुनासि पुरुषं यदा। अनेन वृत्तयः भेषा निवेदितफलास्त्रिय॥२८॥ उद्घेरिव तायानितेजांसीव विवस्ततः। स्तृतिभ्या व्यतिरिचन्ते दूरेण चरितानि ते॥ ३०॥

प्रत्यचदित। प्रत्यचः प्रत्यचप्रमाणगम्या मह्मादः पृथिया दिखन महिमा निस्नित्पिर क्रिय दयन्तया निस्नेत्मप्रकः स्राप्त वाक् वेदे। ब्रह्मणे। जगत्कार णलवीधकोऽनुमानमिता हुणं चित्यादिकं कर्नृजन्यंकार्यलात् घटवदिति ताभ्यां साध्यं गम्यं लां प्रतिकाकथा प्रत्यचस्य पृथ्यादेरिप परिक्केदान हंले तदनुमेयस्यतत्कारणस्याप्रत्यचस्य तवापरिक्केद्यले किं वाच्य मित्यर्थः॥ ए ॥ केवलमित। लं स्नर्णनैव केवलं सर्व्यं पृक्षं पुनासि श्रीधयि स्रोनेन स्मृतिकार्थेण लिय विषये ग्रेषा स्विधाश हन्त्र यो दर्शन स्पर्शनादयो व्यापारा निवेदित फला ज्ञापितकार्था स्वव स्नर्णसैवतावत्फलं दर्शनादीनान्तु कियदिति नावधार यामः॥ २८॥ उद्धिरित। दूराणि वाङ्मनस्योरगाचराणि ते चरितानि कर्माणि स्वृतिभ्यायितिर च्यन्ते स्रिधकानि भवनि निः ग्रेषं स्वातुं न श्रक्यन्ते दत्यर्थः कस्य कानीव उद्धेस्ममुद्रस्थ तोयानि जलानीव पुं कस्य कानीव विवस्ततः स्र्यंस्थ तेजां सीव॥ ३०॥